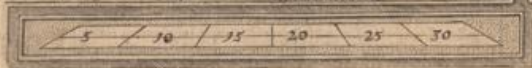

VNC tractum primùm Pœones seu Pannonos tenuere, inde Hunni habuerunt gens Scythica. Mox Gothi ex insulis Germanici Oceani profecti, post Gothos Longobardi ex Scandinavia, etiam Germanici Oceani insula; nouissimè rursùm Hunni, qui & Iuhri & Hungari postmodum dicti sunt, ex alia Hungaria Scythica egressi, non longè à Tanais flu. ortu. Anares iidem nonnullis dicuntur, qui eam regionem obtinuerunt. hos Carolus Magnus octennali bello edomuit, prorsusque excidit, vna tantum horum natione, cui Vgrorum & Hungarorum nomen est (nam multos secum è Scythia eduxerant populos Hunni) illis extinctis summo ta, ac vallo quodam inclusa, sunt Hungari ferox hominum genus, & bello validum, equestri prælio magis quàm pedestri idoneum. Nulla gens Christiani nominis Turcarum arma magis exercuit: nulla ab his magis exercita est, adeo paribus animis, varioque euentu est semper vtrinque bellarum. Volaterranus ait, incultos ac procul à delicijs, hyemè vt reliquos Aquilonares in pyriterijs pellitos agere, potui ciboque plus iusto vacantes. Idque imprimis mirandum, cum merum aromataque præter cæteros mortales frequentè; iuuentutem tamen esse castam & absque scortis agere: hominum interficere leui de causa promptum habent, idque impune licet. Latius etiam huius gentis imperium patuit, quàm terræ nomen olim: vnde plures ei prouinciæ annumerari cæpere. Cum enim ab Leyta flu. ad Sauum vsque quicquid est interiecti agri complexa sit, nunc inter Septentrionem & Ortum etiam vltra Danubium pedem intulit, magnamque sibi Tazygum; Metanastarum, quos vulgo Transylvanos ac Septem castrenses nuncupant, partem vendicat, ac in Ortum Scythiam versus non parum protenditur: ac Mysiam, Daciam, Flacciam seu V Valachiam & complures alias prouincias ad se arripuit, partimque ijs suum nomen communicauit. Buda caput est regni huius & Basilica. iuxta hanc & Strigonium quæ Araiscorum sedes fuere. Multa præterea in hoc Regno vrbes sunt nobilissimæ: Alba regalis ad Sarroitzam flu. Regum coronatione & sepultura celebris, vulgò Stulweissenburg. Stridon quoque in ea sita est, diui Hieronymi patria: hinc Quinque ecclesiæ (Stuiffkirchen Germanicè) Sopronium, Laurinū & pleræque aliæ. Sclauonia trans Drauū flu. Hungariæ finitima est, & eius tanquam portio quædam. Vterior Hungaria terram complectitur quam Gepidæ & Daci tenuerunt, à Sylefia, Morauia & Polonia montibus Carpathijs separatur. à Ruthenia, Transylvania & V Valachia transalpina separatur Maromarusijs montibus & syluis. in ea sitæ sunt vrbes Posamiensis, Tornensis, Tirnauiensis (Tirnauia sūt patria est doctiss. viri Ioan Sambucij) Colociensis, Zegediniensis, Varadiniensis, ac pleræque aliæ. Incolæ ferè oēs Scythica vtūtur lingua. Erat hæc terra, vt prisca rerū scriptores habet, nouem circulis circumdata, quorum singuli ita stipitibus quernis, siue fagineis, vel abiignis extructi erant, vt de margine ad marginem viginti pedum spacium tenderetur in latum, totidem erigeretur in altum, ciuitas autem vniuersa aut purissimis lapidibus, aut tenacissima creta repleretur. porro superficies vallorum eorundem integerrimis cespitibus tegetur. inter quorum cōfinia arbusculæ plantatæ erant, quæ abscessæ proiectæque vt plurimum herbas ac frondes proferebant. De primo autem circulo ad secundum viginti miliaria Teutonice protendebantur, & inde totidem ad tertium, & ita vsque ad nonum, quamuis alius alio semper cōtractior erat, intra hos aggeres vici villæque ita cōstitutæ, vt ab vna ad aliam vox hominis audiretur. ædificia validissimis muris præmunita; portæ non satis latæ, propter hanc causam, vt per eas latrociniandi gratia quaqua versus exire ingredi que facillè possent. tubarum clangore vnus circulus alteri cuiusque rei certa signa dabat. hos postmodum Carolus Magnus octennali bello domuit ac vastauit. Refert Volat. villis ac vicis regionem abundare stramineis, quas sæpe reficiant ad subitam inimicorum incurSIONEM, vel alia leui de cauda flagrant. Hominum robore, pecudum & armentorum foecunditate, soli vbertate, metallorum copia, nulli orbis parti postponenda regio, omnibusque cœli benignitate & clementia, ac locia mœnitate, situsque pulchritudine, suo iure anteferenda. Ager rerum omnium copia ac fertilitate felix. Gemmas, aurum, argentum, colores, sal, fodien-

tibus

Sereni Principi D. Carolo
Archiduci Maximilian II
fratri dicatum.

Scala miliarum
reriorum
MERIDIES

HUNGARIAE LOCA
PRINCIPALIA RECENS EMENDATA
ATQUE EDITA PER IOANNEM
SAMBUCVM PANNONIVM IMP M
HISTORICVM. ANNO DOMINI 1592

tibus abundè largitur. Pabuli, frumenti, leguminum ac fructuum nusquam abundantia
 maior. Vinum gignit generosissimū tractus Danubianus à Quinque Ecclesiensi agro Tau
 runum seu Belgradum vsque. Flumina nonnulla optima auri ramenta ferunt. Amnes penè
 omnes piscosissimi sunt. Olea autè rara aut nulla est. Fluij in hoc tractu nobiliores sunt.
 Danubius, Sauus, Draus, Sauaria, Corcora, Arabo, Tybicus, Marus siue Narisus, Cusus,
 Alutius, Bacuntius, Valdamus, præter hos & alij sunt fluuij ignobiliores. Lacus & Insulæ,
 thermæ item ac minære complures in hoc sunt regno. Montes ac sylvæ præcipuæ sunt,
 Carpathus qui propagatur per comitatus Turócensem, Arnensem, Liptouensem, Gappulien
 sem, Gevvineriensem ac Sariensem. Matran mons vinetis prope Agriam consitus; Eredel amplissi
 mus in conuallibus Transylvanienfibus latè excurrit: Bakon in comitatu Vesperinenfis; Verthes
 Hungarice Baton quem à clypeis den Schildberg dicunt Germani; quòd Henricum III. Impera
 torem isthic castra metatum referunt contra Belam Hungariæ Regem, fameque pressum relictis
 scutis castra deseruisse: hunc vitiferi sequuntur montes ad Ecclesias. Inferior hæc Pannonia à Sepren
 tione terminatur Sarmatis seu Polonis, Moschisque, ab Occasu Austriam Bohemiamque fini
 timas habet, ad Meridiem Sauo flu. finitur & Illyrici parte quæ Adriatico pelago
 obuersa est, ad Orientem Solem, Seruiam quam Triballi, Moesij, Bulgari
 & Ralciani tenuerunt, nunc à quibusdam Sagariam vocatam:
 eadem etiam parte V Valachiam habet.

